

Nr 474.

Av herr **Nilsson** i Göteborg, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 239, angående inrättande av en arbetsmarknadsstyrelse samt förstatligande av den offentliga arbetsförmedlingen m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 239 angående bland annat den offentliga arbetsförmedlingens förstatligande har föreslagits, att inspektören för arbetsförmedlingsärenden i Stockholms stad skall uppföras i lönegraden A 26 med hänsyn till arbetsuppgifternas art samt de större krav, vilka måste ställas på direktörens ställföreträdare i denna nämnd jämfört med andra nämnder. I anslutning härtill ha tjänsterna för motsvarande inspektörer vid länsarbetsnämnderna i Göteborgs och Bohus län samt i Malmöhus län uppförts i lönegraden A 24 och övriga inspektörer för arbetsförmedlingsärenden ha upptagits i lönegraden A 22.

Det må i anledning härav erinras, att man från personalhåll framhållit, att ifrågavarande inspektörer i Stockholm, Göteborg och Malmö borde hänföras till 26 lönegraden och övriga till 24 lönegraden. Även om man icke för närvarande skulle anse lämpligt att besluta i enlighet med personalförbundets förslag, finnas enligt min mening likväl skäl för att arbetsförmedlingsinspektören i Göteborgs och Bohus län redan nu hänföres till 26 lönegraden, d. v. s. gives samma löneställning som arbetsförmedlingsinspektören i Stockholms stad.

Följande särskilda skäl tala härför. Arbetsförmedlingsinspektören i Göteborg måste förutsättas liksom för närvarande komma att i vad gäller Stor-Göteborg fullgöra uppgifter som eljest komma att åligga socialhjälpinspektör, ty liksom hittills torde den särskilde socialhjälpinspektören komma att helt tagas i anspråk för den egentliga länsdelen av länsarbetsnämndens arbetsmarknadsområde och alltså vara placerad vid avdelningskontoret i Uddevalla. Arbetsförmedlingsinspektören måste också inom länsarbetsnämnden vara föredragande för och svara för handläggningen av byggnadstillståndsärendena. Vidare måste det anses självfallet, att arbetsförmedlingsinspektören kommer att få omhändera uppgifterna rörande kommunernas investeringsuppgifter och svara för samarbetet med arbetslöshetsnämnderna. Dessa uppgifter bli säkerligen i Göteborgs och Bohus län mycket krävande, och fordringarna på arbetsförmedlingsinspektören i länet komma därför att bli minst lika krävande som för motsvarande befattningshavare i Stockholms stad. Problemen på arbetsmarknaden i göteborgstrakten bli säkerligen också i en kris lika svårbemästrade som i Stockholm, och industriens struktur i Göteborg och i Bohuslän är sådan, att tillgodoseendet av

dess behov av arbetskraft under nuvarande förhållanden bjuder samma om icke större svårigheter än i Stockholm, och vid en arbetslöshetskris är arbetsmarknadsområdet säkerligen mera svårskött än Stockholms stads.

Med hänsyn till angivna omständigheter får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att förste inspektören för arbetsförmedlingsärenden vid länsarbetsnämnden i Göteborgs och Bohus län hänföres till lönegraden A 26.

Stockholm den 27 maj 1947.

Olof Nilsson,
Göteborg.
